

РЕШЕНИЕ

№ 7782

гр. София, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 29.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7392** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР” АД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. А. Т., срещу Решение № Ж – 293 от 28.06.2022г. по описа на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал.7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката, на "ЕР Север"- АД са дадени следните задължителни указания: 1. В 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да издаде Становище за присъединяване на Ф. с мощност 70 kW, предвидена за изграждане в УПИ III, кв. 72, [населено място], общ. Полски Т., обл. В. Т., съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел I, отговарящо на изисквания на чл. 3.2.2 от Лицензията – с посочени условия за присъединяване към страна ниско напрежение на ТП „5 Запад И.“; 2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

Излагат се подробни съображения за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено при липса на мотиви, при допуснати съществени нарушения на административно – производствените правила и противоречие с материалния закон. Жалбоподателят моли да бъде отменено като незаконосъобразно оспореното решение на КЕВР.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. К., която поддържа

жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разности.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание се представлява от юрк. Н., който оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена като неоснователна и недоказана. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира разности.

Заинтересованата страна - „Клийн Планет Солар Енерджи“ ЕООД, се представлява от адв. К., който поддържа становището на ответника.

Контролиращата страна – Софийска градска прокуратура, се представлява от прокурор К., който моли решението да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

В КЕВР е постъпила жалба с вх. № К-12-00-670/21.12.2021г., подадена от „Клийн Планет Солар Енерджи“ ЕООД срещу основанието и размера на начислена такса в полза на „Е. системен оператор“Е./ - ЕАД за проучване на условията за присъединяване на обект фотоволтаична централа (Ф.) с обща инсталирана мощност 69,7 kW, предвидена за изграждане в урегулирани поземлени имоти (УПИ) III, кв.72, [населено място], общ. Полски Т., обл. В. Т., към електроразпределителната мрежа на Е..

На 13.01.2022г. на основание чл.143, ал.4 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба № 3/ КЕВР е изпратила подадената жалба до „Електроразпределение Север“ АД за извършване на проверка и изпращане на становището на дружеството по нея. Жалбоподателят е оспорил определените условия за присъединяване към разпределителната мрежа средно напрежение, вместо към мрежа ниско напрежение на ЕР С за обект Ф. с мощност 70 kW. предвидена за изграждане в УПИ III, кв. 12, [населено място], общ. Полски Т., обл. В. Т., към разпределителната мрежа на Е. С. Жалбоподателят е оспорил също така и необходимостта от съгласуване с Е. ЕАД съгласно чл.53, ал.2 от Наредба № 6 поради това че заявената Ф. трябва да се присъедини на ниско напрежение към съществуващия трафопост. В жалбата е отправено искане към КЕВР да даде задължителни указания на ЕР С за издаване на становище с условия на присъединяване на заявената Ф. към мрежа н.н. на трафопост ТП „5 Запад И.“, без да се иска становище от Е. ЕАД, тъй като има всички предпоставки за това.

В становището на „Електроразпределение Север“ АД по постъпилата жалба се твърди, че в електроразпределителното дружество е постъпило искане за проверка и предоставяне на информация по жалба, изпратена от „К. П. С. Е.“ Е., с която се възражава срещу процедурата по присъединяване на фотоволтаична електрическа централа, заявена за изграждане в [населено място], общ. Полски Т., УПИ III, кв.72. Е. дружество е стартирало проучване и е установило, че Ф. следва да се присъедини към електроразпределителната мрежа СрН – към близко намиращ се въздушен електропровод „Липниците“ 20 kV от п/ст „Полски Т.“. Във връзка с горното ЕР С е уведомило „Клийн Планет Солар Енерджи“ ЕООД за необходимостта от съгласуване на определените условия за присъединяване към разпределителна мрежа средно напрежение с Е. ЕАД съгласно чл. 53 от Наредба № 6. ЕР С е подало до Е. ЕАД в писмо с изх. № П. - 1999#1/30.11.2021 г „Искане за проучване..." на условията за присъединяване на заявената Ф. към разпределителната мрежа. След постъпило искане от Е. ЕАД. ЕР С е уведомило „Клийн Планет Солар Енерджи“ ЕООД за

необходимостта .ла заплати цена за проучване в размер на 7848,00 лв. с ДДС", като заплащането е условие процедурата да продължи.

С оспореното Решение № Ж – 293 от 28.06.2022г. на КЕВР е приела жалбата на „Клийн Планет Солар Енерджи“ ЕООД за основателна и на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал.7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, на "ЕР Север"- АД са дадени следните задължителни указания: 1. В 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да издаде Становище за присъединяване на Ф. с мощност 70 kW, предвидена за изграждане в УПИ III, кв. 72, [населено място], общ. Полски Т., обл. В. Т., съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел I, отговарящо на изисквания на чл. 3.2.2 от Лицензията – с посочени условия за присъединяване към страна ниско напрежение на ТП „5 Запад И.“; 2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

Комисията се е аргументирала, че разстоянието от имота, в който е предвидено изграждането на заявената Ф. до съществуващия в района трафопост с диспечерско наименование ТП „5 Запад И.", е 70 м. В ТП в момента има монтиран ТМ с мощност 160 kVA. Към мрежа ниско напрежение на ТП няма присъединена ЕЦ. Дори и след присъединяване на новата Ф. с мощност 70 kW в режим на максимално производство, сумарната мощност от мрежа ниско напрежение (при нулева консумация от присъединените на ниско напрежение клиенти) при инсталираната мощност на ТП 160 kVA ще позволява износа към мрежа средно напрежение на цялата произведена енергия. В действителност към мрежа средно напрежение ще се трансформира само разликата, която няма да се консумира от клиентите, присъединени към мрежа ниско напрежение на ТП „5 Запад И.". Тази консумирана енергия ще е с минимални разходи за ЕР С - само загуби от пренос през мрежа ниско напрежение, като няма да съдържа загуби от пренос през мрежа средно напрежение и загуби от трансформация на енергията от средно на ниско напрежение.

Разликата от произведената енергия и консумираната ще се трансформира от ниско на средно напрежение, ще отиде до съседния най-близък ТП и ще се консумира от присъединените му клиенти. Във всички случаи тази енергия ще се транспортира с много по-малки загуби по мрежите, отколкото, ако е произведена от големи централи, присъединени към преносната мрежа и отдалечени на значително по-голямо разстояние от мястото на консумация, сравнено със заявената Ф..

Други доказателства не са ангажирани от страните по делото.

Административен съд София-град, III отделение, 46 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Правното основание за издаване на процесното решение на КЕВР е чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал.7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Съгласно чл.22, ал.1, т.2 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдителни, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. Според чл.22, ал.5 от ЗЕ в случаите, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл.22,

ал.7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60. Приложимата наредба е Наредба № 3 /21. 03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като според чл.147, ал.2 от нея когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им.

С оглед на така очертаната нормативна рамка, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентния затова независим специализиран държавен орган – КЕВР в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22 ЗЕ и чл. 147 от Наредба № 3 /21. 03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма. Решението съдържа мотиви, които дават възможност да се разберат фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената му част са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Спазена е процедурата по провеждане на административното производство, регламентирана в глава IX, раздел I, озаглавен „Жалби“ от Наредба № 3 /21. 03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като при проверката са събрани всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, както изисква чл.144, ал.1 от Наредбата. Спазени са изискванията на чл.145 от Наредбата и след приключване на проверката е изготвен доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към доклада и проекта на решение са приложени всички събрани по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са представени на председателя на комисията, който с резолюция е определил внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание.

Оспореното решение е постановено при спазване на материалния закон.

Разпоредбата на чл.23 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) предвижда, че лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да извършат разширение на съществуваща електрическа централа или да увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, подават до оператора на съответната електрическа мрежа заявления за присъединяване в посочени от тях райони, одобрени по чл.22, ал.5 от ЗЕВИ. В разпоредбата на чл.23, ал.2 от ЗЕВИ е посочено, че заявления по ал.1 от същата норма се подават след одобряване на електрическите мощности, които могат да бъдат предоставяни за присъединяване, до приключване на едногодишния период по чл.22, ал.5 от ЗЕВИ.

За присъединяване на фотоволтаична централа са приложими общите принципи, които операторите на мрежи следва да съобразяват при определяне на условията за присъединяване на производители, посочени в чл.116, ал.2 от ЗЕ - определянето на технически възможното място на присъединяване се извършва при съобразяване с критериите за сигурно функциониране на електроенергийната система и в

съответствие с утвърдените планове за развитие на електрическите мрежи. В съответствие с чл.116 от ЗЕ операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, при условията предвидени в закона, като съгласно ал.3 операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да извършва разширението и реконструкцията на електропреносната или съответната електроразпределителна мрежа, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяването.

Съгласно чл.116, ал.7 от ЗЕ условията и редът за присъединяване към съответната мрежа, за преустановяване на присъединяването или снабдяването с електрическа енергия и границата на собственост между електрическите съоръжения се определят с наредба, приета от комисията - Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи.

Съгласно чл.8, ал.1 от Наредба № 6 Условията за присъединяване на обекта се определят съобразно: 1. изискванията на ЗЕ, наредбите и правилата по чл.83, ал.1 ЗЕ; 2. предоставената информация в искането по чл.4, включително за географското (териториалното) разположение на обекта; 3. резултатите от извършеното проучване за техническите възможности и начина на присъединяване към електрическата мрежа; 4.оптималната схема за присъединяване.

В случая ЕР Север не е обосновала преценката си относно нивото на напрежение, на което трябва да бъде присъединена бъдещата Ф. – средно напрежение, а не ниско напрежение. Съдът намира за правилен извода на Комисията, че ЕР Север е допуснало неизпълнение на задълженията си по издадената му лицензия за разпределение на електрическата енергия, и по конкретно на чл.3.2.2 от Лицензията, според който лицензиантът осигурява неговите служители да изпълняват служебните си задължения коректно и да избират технически и технологични варианти, които създават най-малко неудобство за потребителите. Определените условия за присъединяване към мрежа средно напрежение с изграждане на нов ТП от и за сметка на клиента не водят до намаляване на технологичните разходи за енергийната система. Енергията за клиентите, присъединени към ТП „5 Запад И.“, вместо да се консумира на ниско напрежение при първия случай, ще трябва да се пренася по мрежа средно напрежение и да се трансформира от средно на ниско напрежение и пренася по мрежа ниско напрежение до клиентите. В случая в определените условия за присъединяване на заявената Ф. не са отчетени интересите на потребителите на услугата, предоставяна им от разпределителната мрежа. Не е обоснована необходимостта от съгласуване на условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа на средно напрежение с Е. ЕАД съгласно чл.53 от Наредба № 6 и съответно утежняване на заявителя със заплащане на поисканата такса от 7848 лева на Е..

Съдът счита, че правилно КЕВР е дала задължителни указания на ЕР Север да издаде становище за присъединяване на Ф. с мощност 70 kW, предвидена за изграждане в в УПИ III, кв. 72, [населено място], общ. Полски Т., обл. В. Т., съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел I, отговарящо на изисквания на чл. 3.2.2 от Лицензията – с посочени условия за присъединяване към страна ниско напрежение на ТП „5 Запад И.“. Това е така, защото в случая присъединяването на Ф. следва да се извърши

именно по реда на Глава пета „Ред за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници“, Раздел I „Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по чл. 23, чл. 24, т. 2, 3, 4 и чл. 25 от Закона за енергията от възобновяеми източници“ от Наредба № 6 от 24.02.2014г.

В обобщение на изложеното дотук, съдът не констатира наличието на основание от посочените в чл. 146 от АПК за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.4 от АПК, ответникът има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, които съдът определя на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 200 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София –град, III отделение, 46-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Е. Север"- АД, чрез адвокат А. Т., срещу Решение № Ж – 293 от 28.06.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

ОСЪЖДА "Е. Север" - АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 9009, район В. В., В. Т.-Е, [улица], представлявано заедно от всеки двама от членовете на управителния съвет: Р. Г. Л., Н. Й. Н. и К. Т. И. да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 (двеста) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ :